33.5.3; 26b (משנה ה) → 27b (סיום הפרק)

ו. וָאָם **תַּחְתִּיה** תַּעַמֹד הַבַּהֵרֵת לֹא פַשַּׁתָה צַרְבֵת הַשְּׁחִין הָוֹא וְטָהֵרוֹ הַכֹּהֶן: *ויקרא יג, כג*

2. **תַּחַת** הַנָּחשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחָת הַבַּרְזֵל אָבִיא כֶסֶף וְתַחָת הָעָצִים נְחשֵׁת וְתַחָת הָאָבְנִים בַּרְזֶל וְשַׁמְתִּי בְּקַדְּתֶךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשִׁיְּךְּ צִדְּקָה: *ישׁעיהוֹ* סְ, יז

- I משנה proper phrasing of תמורה
  - a if: he says "זו תחת/תמורת/חליפת זו" any of these are valid as attachment (תמורה)
  - b however: if he says "זו מחוללת על זו" not תמורה
    - and if: the animal is a מילים, then it becomes חולין and must be assessed (so that he'll give the difference in נדבה)
- II Analysis of use and meaning of תחת
  - a challenge (to our בדק הבית): in re: בדק הבית, it is understood to mean redemption (חילול)
    - i answer (אביי): תחוד is an equivoke could mean חילול (per v. 1) or could mean חילול (per v. 2)
      - 1 therefore: in re: קדשי מזבח, where main holds, it means תמורה, where there is no תמורה, means חילול
      - 2 even in case of הילול, could mean חילול if the index animal were a בעל מום
        - (a) בע"מ, could go either way
          - (i) *if*: he has his hand on the בע"מ, he intends to redeem
          - (ii) but if: he has his hand on the חולין, he intends to attach
- III אביי's sequence of questions
  - a If: he had 2 pairs of animals, 2 הקדש both בע"מ and 2 חולין both ממימות and he declared אלו תחת אלו
    - Lemma1: did he intend to make מכות and gets מכות OR
    - ii Lemma2: do we assume that a person never deliberately means an איסור when he may have meant היתר
    - iii If: we accept the argument that אא שביק היתרא, what if he had 2 pairs, one each ממימה and one each ממימה
      - 1 Lemma1: he intended מכות to take place of בע"מ an vice-versa and only one set of מכות OR
      - 2 Lemma2: he intended to generate a double-מכות and gets two sets of מכות
      - 3 If: we accept the argument that לא שביק היתרא even here and he only gets 1 set of מכות,
      - 4 Then: if he had 3 sets of animals, 1 of the בע"מ and all of the חולין were w/o מום
        - (a) Lemma1: since he clearly intends at least 2 תמורות, do we assume that he intends all 3 am OR
        - (b) Lemma2: do we still give him benefit of the doubt and assume ... לא שביק for the last set החלפה
        - (c) If: we accept the argument that אא שביק היתרא, what if he had 4 pairs, 1 הקדש בע"מ and all the rest תמימות
          - (i) Lemma1: since he has already established a pattern אתחזק באיסורא with 3 violations 4th is also תמורה
          - (ii) Lemma2: we still maintain that לא שביק and he only gets 3 תיקו
- IV Reexamining the end of the משנה assessing the בע"מ for its value and paying the difference
  - a מד"ס: the value added is מד"ס
  - b ד"ת: value added is מד"ת
  - c question: they can't be disagreeing about a case of אונאה (where difference is 1/6)
    - i reason: ב"מ ד:ט establishes that הקדש is exempt from אונאה
    - ii perhaps: the case is one of בטול מקח (where difference is more than 1/6)
      - 1 reason: ר' ירמיה 'ז reported about בטול מקח both in יר' ירמיה both in בטול מקח both in בטול מקח both in בטול מקח both in בטול מקח both in יר' ירמיה applies
    - iii *Answer*: switch positions ר"ל and ד"מ ר"ל and מד"ס ר"ל מד"ס ר"ל מד"ס הווייס אוווייס הייל מד"מ מד"ס הווייס אווייס הייל מווייס הייל מווייס הייל הייל מווייס הייל מוויס הייל מווייס הייל מוויס הייל מוו
      - 1 Challenge: according to הקדש 'ד, ירמיה is still untouched by בטול מקח, cannot switch (בטול don't switch)
      - 2 proposal: ר' ירמיה/ר' יונה dispute whether to accept שמואל's ruling
        - (a) שמואל if you redeem הקדש שווה מה for only a פרוטה it is שמואל accepts, ר' ירמיה rejects
        - (b) Rejection: all accept יונה; שמואל even לכתחילה even לכתחילה even ר' יונה
    - iv Alternate answer (per ר' יוחנ): אנאה "not having אנאה" means it isn't limited to 1/6; any difference is owed
  - d שילא only have to reassess if the original was done by 2 (or 1), but if done by 3 that is final
    - i Challenge: ד' שימי ruled that 2 is "like 100" for אדות, but vis-à-vis דעות, the more, the better
    - ii Additional challenge: when we have 3 vs. 3, we always follow the latter (larger amount) benefit to הקדש
      - 1 Answer: מד"ס si דמים and in such a case, they were lenient (let it stay with שומא of 3)
- V משנה : continued presentation of phrasing of תחת עולה (e.g.) means nothing; if he said משנה (e.g.) means nothing; if he said משנה (e.g.) and had one in his house valid; else, meaningless;
  - a And if: he declared that a עולה במ"מ og. was an עולה (e.g.) meaningless; but if "עולה then sold and funds → עולה
    - i משנה is contra משנה אין אדם מוציא דבריו לבטלה, who holds משנה ס'', who holds משנה our משנה ''s observation about all clauses in משנה
    - ii Note: we don't require מום if he designated בהמה ממאה, as they are unfit; but נקבה לאשם requires מום
      - 1 Note: this implies that our מפריש נקבה לאשם is contra מ"ז, who holds that מפריש נקבה לאשם is sold without a מו